

Tale fra programkomiteens leder og distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Kjære Landsmøte!

Jeg husker første gang jeg deltok på politisk møte var jeg 16 år.

Jeg gikk alene bort til samfunnshuset i Klæbu for å støtte den lokale Høyre-representanten på folkemøte.

Ingen i bygda visste at jeg hadde blitt med i Høyre.

Og jeg visste ikke om noen i min familie som stemte Høyre.

Jeg vokste opp i en arbeiderbygd.

For mange var Høyre selve fienden.

Men jeg tok på meg Høyre-pinnen jeg hadde fått tilsendt i posten da jeg meldte meg inn i Unge Høyre, og gikk inn i lokalet.

Jeg husker fortsatt de stygge blikkene og reaksjonene som kom.

Jeg satte meg bakerst i salen. Prøvde å skjule meg i mengden. Og dekket til pinnen.

Til slutt lirket den 16-år gamle usikre Linda forsiktig av seg pinnen, og la den i lomma.

Siden den gang på samfunnshuset i Klæbu har det skjedd mye.

Både med meg og med Høyre.

Jeg har blitt litt tryggere på meg selv.

Og Høyre har blitt tryggere på hvem vi er.

Vi sitter (altså) i regjering.

Det har vi faktisk gjort nå i snart åtte år.

På enkelte meningsmålinger er vi Norges største parti.

Vi har en kjempepopulær statsminister.

Folk er fornøyd med vår politikk.

I dag er det ingen av oss som legger Høyre-pinnen i lommen.

Vi bærer den med mer stolthet enn noen gang.

Kjære Høyre-venner,

Det har vært godt å kjenne på entusiasmen og engasjementet hele

partiet har hatt for utviklingen av politikken vår.

Dette har vi aldri fått til uten innsatsen fra hver og en av dere.

+

Fylkeslag, tillitsvalgte, Unge Høyre, Senior Høyre, Kvinneforum, Høyres studenter, HøyreFUNK, og Samepolitisk-utvalg.

Åpne Høyre, enkeltmedlemmer og stortingsrepresentanter – ja – til og med statsråder og statsministeren, har gitt oss verdifulle innspill!

Tusen takk for at dere har bidratt til et program som vi skal vinne valget med,

og som skal ta Norge fremover!

På programkomiteens første møte stilte jeg medlemmene et spørsmål.

"Hvilket velferdssamfunn er det Høyre ønsker å ha og hva skal det ikke være?"

Det var ikke så vanskelig å svare på.

Staten skal ikke være absolutt alt for alle.

Den skal være veldig mye for de som trenger det mest.

Alle andre vil klare seg best mulig på egen hånd.

Da skal du ikke bli møtt av et stort og upersonlig system.

Det er systemet som skal tilpasse seg deg og din livssituasjon.

Ikke omvendt.

1. Du skal velge behandlingstilbudet som passer deg – på det offentliges regning.
2. Våre eldre skal få en bytterett hvis de bor på sykehjem eller mottar hjemmehjelpstjenester, og ikke er fornøyd.
3. Hvis fastlegen mistenker kreft, skal du få vite nøyaktig hva som skal skje fremover. Til hvilket tidspunkt.

Du skal bli sett og hørt. Aldri glemt.

Så hva er vårt viktigste velferdsløfte i dette programmet?

Det er selvsagt –

1. Å forhindre utenforskap.
2. Å fremme inkludering.

Da handler det om at du skal ha råd til å ha barna i barnehage.

At familien din får valgfrihet sånn at hverdagspuslespillet går opp.

Det handler om et barnevern som hjelper de aller mest forsvarsløse av oss.

At barna som mister motivasjonen og får store kunnskapshull, blir tatt tak i, før problemene vokser seg for store.

Det handler om mindre fordømmelse og stigmatisering av rusmisbrukere.

Derfor vil vi etablere et eget hurtigspor for deg som er ung og sliter med rus, og egne gatehospitaller i de største byene.

Det handler om at du som opplever ensomhet, mobbing og isolasjon, raskt får den hjelpen de trenger fra et tilgjengelig lavterskeltilbud,

eller snakke med en helsesykepleier digitalt når du trenger det.

Og er du psykisk syk så skal du få hjelp når du trenger det. Da skal du ha rett til å møte en fagperson innen tre uker etter du har blitt henvist.

Det siste året har vist oss hvor sårbare vi blir når krisen treffer oss.

Og det er når du faller utenfor, at velferdssamfunnet skal ha muskler til å hente deg inn igjen.

Flere av de som står uten arbeid nå, er mennesker som vil jobbe.

Det er også mennesker vi trenger i jobb.

Men jobben må være der.

Den kan ikke vedtas av politikere.

Jobbene som betaler velferden vår.

De er det bedriftene selv som skaper.

Da trengs en politikk som gjør det enklest mulig for de.

Og det trengs politikere som forstår hva som skal til.

Å prioritere arbeidsplasser først, handler ikke om å rope på mer stat, økte skatter og flere reguleringer.

Det viktigste er at Norge får flere bedrifter.

Ikke at staten eier flere bedrifter.

Det ufødte næringslivet trenger en politikk som gjør det enklere og tryggere for jobbskaperne.

Når jeg snakker om forutsigbarhet for bedriftene, så vet dere selvsagt hva jeg snakker om, og vår linje ligger fast:

1. Vi verner EØS-avtalen for å bevare titusener av jobber i bygd og by.
2. Vi skal fortsatt ha et konkurransedyktig skatte- og avgiftsnivå,
3. Vi fortsetter satsingen på utdanning og forskning, og vi skal ha mer desentralisert og fleksibel utdanning.
4. Vi fortsetter historiske satsingen på å bygge ut veier, jernbane, bruer og tunneller.

Men vi gir oss ikke her. Vi skal fortsetter jobben med å gjøre det enklere for bedrifter:

En stor forenklingsreform for næringslivet

En ny skatteordning som gjør det lettere for ansatte å eie aksjer i bedriften de jobber i.

En gründerpermisjon, hvor ansatte kan få permisjon fra jobben for å starte egen næringsvirksomhet.

Og vi skal nå de svært ambisiøse målene om at alle husstander og virksomheter skal få høyhastighets bredbånd til i løpet av 2025, og full nasjonal 5G-dekning.

Vi skal gå i gang med en reindustrialisering av Norge basert på nye, grønne næringer.

Teknologien gjør at flere jobber kan flyttes hjem istedenfor ut av landet.

Derfor vil vi etablere et hurtigspor for å få i gang store industriprosjekter så raskt som mulig.

Min bestefar var en stolt jernbanemann som jobbet ved Norges statsbaners verksted i Trondheim.

Samtidig som han drev småbruket og mye annet.

Da han fortalte meg om de de tøffe kårene de opplevde under og etter krigen, snakket han like mye om hvordan dette fikk frem kreativitet, pågangsmot og utholdenhet.

Han brukte det han fant, og gjorde mye ut av ingenting.

Han fikk tak i en bil som knapt hang sammen, og som etter utallige timer hjemme i garasjen på småbruket i Trøndelag fikk den registret.

Etter tre år kunne han i 1959 legge ut på langtur med min kjærefarmor – Solveig – i sin hjemmesnekrede bil – skulle de erobre verden – hele veien Trondheim til Gudbrandsdalen på telttur.

Norge har mange ganger opplevd tøffe kår, men har gang på gang snudd dem til vår fordel, akkurat som min bestefar.

I mange tiår har oljeinntektene gitt Norge muligheter min bestefar aldri turte å drømme om.

Vi som kom etter ham har hatt det godt.

Men nå er vi på tur inn i et nytt tidsskifte.

1. Oljeinntektene kommer til å falle.
2. Klimagassutslippene skal ned.

Og det er vi nødt til å gjøre med færre i arbeidsfør alder og flere eldre som vi skal ta godt vare på.

Det er da vi trenger å hente frem kreativitet, pågangsmot og utholdenhet fra min farfar.

Og vi har et fantastisk utgangspunkt.

Vi er et folk med høy kompetanse og arbeidsglede.

Vi er privilegert med fjell og fjorder, grønn energi, fisk, og mineraler.

Vi har ny teknologi og dataressurser som var helt ukjent for våre forgjengere.

Nå skal vi bygge de store nye eventyrene.

Havvind. Batteri. Akvakultur. Digital verdiskaping.

Små og store gründere som ser muligheter og vil skape verdier.

Det er fra kunnskapen fra våre flinke folk og koblingen mellom industrikompetanse og digitalisering at de nye skal jobbene vil vokse frem.

Staten skal legge til rette, men det er ikke staten som utvikler ideene og realiserer prosjekter.

Det er det menneskene som gjør.

Høyre vil at flere beslutninger skal tas nærmest de det gjelder.

Det er en tydelig beskjed til statsforvalterne om å holde fingrene unna det som det lokale selvstyre er best i stand til å avgjøre på egen hånd.

Kjære lokalpolitikere

Nok en gang lytter vi til dere i ønske om å få større makt over å bygge og utvikle egen kommune.

På fredag vil regjeringen i Statsråd vedta nye retningslinjer for mer differensiering av bygging i strandsonen.

Det skal gis økt handlingsrom for å tillate utbygging i spredtbygde områder med lavt utbyggingspress.

For Høyre forstår at Norge er mer enn Aker Brygge.

Derfor viderefører vi strenge regler i Oslofjorden og ned langs Sørlandet.

Men alle andre kommuner kan nå med gode planer og de nye retningslinjene i hånden bli herre i eget hus, også i strandsonen.

Nå kan dere ønske velkommen de nye blå og grønne næringene, og utnytte de fortrinn i det lokale reiselivet.

I Høyre ser vi et hav av muligheter, og vi tror på kraften som bor i lokalsamfunnene.

Derfor vil vi at kommunene selv skal avgjøre om de skal være en turistkommune, og kunne ha søndagsåpne butikker hvis man lokalt og sammen med arbeidstagerne ønsker det.

Og derfor vil vi innføre lokalt forvaltning av statsgrunn i Troms og Nordland, som sikrer lokalsamfunnene større innflytelse og verdiskaping.

Da må vi ha et regelverk som tar høyde for at distriktene er like mangfoldig som menneskene som bor der.

Derfor vil Høyre overføre mer makt fra sentrale myndigheter til lokale myndigheter

Den største forskjellen i Norge nå er:

Mellom de som jobber, og de som ikke jobber.

Jobb er ikke bare selvrespekt og fellesskap, månedslønn og muligheter.

Det er også skatteinntekter og grunnlaget for et godt velferdssamfunn.

For de unge som faller fra, og ikke ser ut til å komme tilbake til skolebenken, foreslår vi en "utdanningsstilling".

Det innebærer at ungdom kan få en stilling i en bedrift mot lavere lønn.

Står de løpet ut med gode resultater, plikter bedriften å ansette dem fast.

På denne måten kan flere ungdommer få seg en fot innafor arbeidslivet og få seg en fast jobb.

Vi skal ha et trygt og fleksibelt arbeidsliv.

Hvor de som kan og vil jobbe får mulighet til det.

Der hovedregelen skal være hele, faste stillinger.

Et familievennlig og inkluderende arbeidsliv.

For øyeblikket er det over 200.000 helt eller delvis arbeidsledige og permitterte her til lands.

Å få ledigheten ned handler ikke bare om statens inntekter.

Det er det viktigste vi kan gjøre for å redusere forskjeller.

Flere av dem som er ledige nå, har kortere utdanning.

Og de kommer fra yrker med lav lønn.

Mange av dem er kvinner.

Mange med innvandrerbakgrunn.

Biter ledigheten seg fast, vil forskjellene øke enda mer.

Derfor vil vi åpne opp for at man kan kombinere utdanning med dagpenger.

Det betyr at de som har mistet jobben eller er permittert, kan bruke denne tiden til å fylle på med ekstra kompetanse.

For det skal alltid lønne seg å jobbe.

Også for unge.

Derfor foreslår vi et eget skattedrag for alle under 30 som jobber.

Og alle fortjener en sjanse til å bidra med det de kan.

Høyre satser på kunnskapsskolen.

Det er fordi vi vet at en god start i skolen, for den lille 6-åringen som spent møter på førsteskoledag - definerer hele livet.

Denne lille 6-åringen – hva er noe av det viktigste hun trenger å lære?

Jo, å lese, skrive og regne ordentlig.

Og hun trenger en lærer som ser henne.

Selv om vi gitt videreutdanning til over 40.000, så skal vi fortsette å investere i lærerne.

Fordi en god lærer avgjør fremtiden til barna våre.

Utviklingen vi ser i norsk skole er god.

Flere fullfører videregående og fraværet har stupt.

Men vi er ikke i mål.

Vi trenger at flere ungdommer fullfører

Høyres programkomité foreslår nå en ungdomsskolereform.

For å øke læring, trivsel og motivasjon i ungdomskolen, ved å endre fagsammensettingen og innføre obligatorisk valgfag.

Målet er å styrke kunnskapen og mestringen i skolen.

Derfor foreslår vi å gi elever som trenger det en rett til et mer tilpasset og variert skoleløp.

Fylkeskommunen og kommunen får en plikt til å tilby en mer fleksibel skolegang.

Det kan gjøres på ulike måter.

Gjennom kortere moduler, mer praksis eller et 11. valgfritt skoleår som jeg vet mange på landsmøtet ivrer for.

Det viktigste for oss er at flere fullfører videregående opplæring.

Gode Høyre-venner,

Dette programmet er et politisk prosjekt som vi står sammen om.

Som vil ta Norge fremover.

Det er mye nytt og spennende.

Men samtidig er vi et gjenkjennelig Høyre.

Et parti som står for noe.

Jeg trodde lenge jeg var eneste Høyrevelger i min slekt

Det kan det hende jeg også var

Derfor er det ekstra hyggelig å ha med min far som delegat fra Senior Høyre på årets landsmøte.

Jeg er sikker på at jeg ville hatt med meg mange Høyrevenner hvis det var folkemøte på samfunnshuset i dag.

Nå skal vi feste Høyre-pinnen på jakkeslaget

Og vi er stolt over å være en del av dette fantastiske partiet

Med dette programmet skal vi vinne valget!

Og jeg skal til Klæbu for å drive valgkamp,

Tusen takk for meg!